

[Per Dich.]

i New York, hvor det ganske enkelt er sådan, at enhver ung kan gå hen og købe en voucher for ca. 3 danske kr. Den kan man bruge som adgangsbillet til et hvilket som helst af de mindre teatre. Teatret sender derefter denne voucher ind og får den refunderet med ca. 15 kr. pr. stk. Der er altså her tale om et tilskud på ca. 12 kr. pr. billet. Jeg mener, dette system har megen interesse i dag netop også på baggrund af det, fru Else-Merete Ross sagde om spørgsmålet, hvad vi egentlig ved om befolkningens teaterønsker, hvad det egentlig er, brugerne at teatret er interesseret i. Med et system som det, man altså nu har indført i New York, og som jeg glimrede kunne tænke mig udstrakt til at omfatte teaterlivet som helhed, er det brugeren alene, der afgør, hvad han eller hun vil se. Det giver en enkel administration, og jeg vil henvise til hr. Lembourn udtalelser; jeg tror ligesom hr. Lembourn ikke, at publikum er den ringeste dommer, når det gælder om, hvad der er godt, og hvad der er dårligt i teatret.

Alt i alt må jeg sige, at det foreliggende lovforslag ikke kan aftvinge mig store begejstringsudbrud. Jeg kan desværre ikke være enig med ministeren i, at der er sket så væsentlige fremskridt, at vi kan vente med næste revision af loven til folketingsåret 1975-76. Der er på dette område som på hele det kulturelle område meget langt til, at vi har fået afskaffet en gammeldags kulturformynderisk holdning, og til, at vi når frem til en egentlig folkelig, en virkelig demokratisk kulturpolitik.

Men mens diskussionen om, hvad dette indebærer, pågår, er det vel nødvendigt med lappeskomageri, og ud fra denne betragtning skal jeg tilsige en absolut ubegejstret støtte til det foreliggende lovforslag.

K. Helveg Petersen: Ja, jeg havde ikke tænkt, at jeg her ved første behandling ville blande mig i sagen, men hr. Jens Peter Jensens bemærkninger om hobbyværksted giver mig anledning til det. Må jeg allerførst ønske hr. Jens Peter Jensen til lykke med ordførerskabet på dette område; jeg har ikke set ham i den rolle før, men det skal jo nok gå godt.

Hr. Jens Peter Jensen fremhævede, at repræsentantskabet havde sin oprindelse i

den forrige regerings hobbyværksted, og så så han sarkastisk ned på mig, der havde begivet mig op i nærheden af talerstolen. Nu er der ikke noget ondt i ordet, men jeg forstod nok af sammenhængen, at det ikke var noget, som hr. Jens Peter Jensen mente rigtig hørte hjemme i seriøst arbejde. Men så skal jeg for en ordens skyld oplyse ham om — og det er egentlig det, der bringer mig herop — at dette teaterråd eksisterede, før jeg fik med teaterlovgivningen at gøre. Det, der skete i 1970, var, at det blev udvidet under hensyn til, at man ønskede at kunne drage flere ind i overvejelserne.

Jeg vil gerne spørge hr. Jens Peter Jensen, nu da han har brugt denne sammenstilling, dette udgangspunkt med hobbyværkstedet: er han da modstander af repræsentantskabstanken, er han da modstander af, at man samler nogle mennesker, der er sagkyndigt interesseret i bestemte opgaver, til rådslagning om vigtige samfundsanliggender? For mig bekendt finder man repræsentantskab i mange sammenhænge, hvor hr. Jens Peter Jensen ikke ville være angriber af tanken. Men lad mig høre, om det er et principielt synspunkt, hr. Jens Peter Jensen anlægger over for de demokratiske funktioner, som man udøver i netop repræsentantskaber.

Ministeren for kulturelle anliggender; (Niels Matthiasen): Må jeg begynde med at takke de forskellige ordførere for deres mere eller mindre begejstrede tilslutning.

Der blev rejst nogle spørgsmål, som jeg skal søge at besvare.

Fru Lone Nielsen rejste spørgsmålet om, hvorvidt cirkus hørte ind under denne ordning. Det gør det ikke, al den stund det, da teaterlovforslaget blev udarbejdet, ikke var overført fra justitsministeriet til kulturministeriet. Det vil være rimeligt, at det kommer ind i de samme ordninger f. eks. for abonnement som øvrig teatervirksomhed.

Jeg er også meget parat til i udvalgsarbejdet, hvor en række af disse spørgsmål skal overvejes, at gå ind i diskussionen og positivt ind i den i spørgsmålet om, hvorvidt teatermedarbejderne skal repræsenteres i de enkelte bestyrelser; det måtte vel i første række så være landsdelsscenerne, man skulle diskutere det om.

Til hr. Lembourn skal jeg sige, at det er